

Landskap: *Småland*Upptecknat av: *Karl Anderson*Härad: *Kinnared*Adress: *Sjungegård Kalvsvik*Socken: *Kalvsvik*Berättat av: *N. P. Jonasson*Uppteckningsår: *1937*Född år *1854* i *Jätk*Uppteckningen rör *Skovodling & Tröskning*

Jag är född i Kalvsvik 1899 av allmogeföräldrar på den gård jag brukar, och den som jag fått utgifterna av är en gammal hedersman och arbetat i sin hemsocken hela sitt liv har gett minne och sanningen enligt, Enligt hans utgift odlades ganska litet skovv bland smått då utan det var nästan bara herrgårdarna, och litet hos borgare och småbrukare, Den sort som användes på 1850-1860 var Svelskovv vitgrå till färgen och agn nästan som på korn den hade svagt strå

Etc.

Skriv endast på denna sida!

Och kunde odlas på mycket mager jord
och var ej färdig, för endast några år
sedan odlades den havren här i Kalorvik
Jag har själv haft sådan

På 1860 talet började Rysshavren att kom-
ma den var rötgul och små på kärnan
och bland folket kallades Kubbli Korn-
havre och lämnade ett vackert mjöl
nästan som det gamla sexradiga kornet.
Måttändet eller säså som det då kallades
toys alltid av egen spård den som var
riktig tidigast på våren efter gräsval
där sådan förekom.

Sådden var då alltid vid 10 eller 9 veckan
och på mässodling i 7 veckorna räknade
från det 6 april den 13 veckan och för
varje vecka gick räkningen avigt

På våren när dragarna skulle börja
vårarbetet vanligen otar skulle de ha
av en gämd brädkaka av julbaket
innan arbetet började, för annars var
kon att nästa var hade bonden intet att
fodra sina otar med.

Jorden beredning till hovar kördet med
älskrök den ädrade först och sen krovades
med bräkarv de enda redskap som fanns
på den tiden, sedan såldes och då var
det nästan alltid husmodern som hjälpte
mannen med att siva rader i jorden en
se alskar från varandra och kallades då
gärja, när det var rätt myllades det med
med nämnda älskrök och kördes mycket
grunt och lätt då det legat några dagar
så krovades med bräkarven och kallades

örlägga, men senare på 1870 började användas en klöjs i stället för ängskroken efter räddan en teckningen

Flavren räknades något närloppskomet ville falla, skölden vidtog med skära och var i regel kvinnliga en god skärare skat 19-20 bravar på en dag 24 kärvar var en brave, sedan försiggick ej barkning ej uppställda då som nu i bravar utan den brakades en ståt nedrattes i marken spiltad i båda ändar där sattes först en kärve med axen upp och en bräddes de andra på vågrätt med axen i norr och skubben i söder, Då den var berr lades den i en krokig häck med qummar till botten och kallade röve, man tog hela kraken med alla

4883

kärvarna på en gång och drog sedan ut
krokstären, när all råden var inökt
räfsades alla lösa stån somman
och kallades slave när all råden var
bärgad tröskade all slave och alla lösa
sekar eller kärvar och kallades gemen-
samt acabås.

Stavren användes på den tiden ända fram
till 1890 som brödiöd och fodersä
det vanliga bondbrödet var en tredjedel
havre en korn och en råg vanligen vär-
rig vilken maldes gemensamt och bakades
det var då det vanliga bondbrödet, då
det bakades användes till jäsmedel surdeg
en degbit sur ren färgäende bok
Till helldagsbrödet använde råg och korn
vilket rövades (sällades) så att alla skal

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5

4883

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

kom bort konungäulet kallades då för
slötenjät, men det fina brödet var
ej vanligt utan då det var kalas
eller högtid.

Vid julen bakades för ej längre sedan än 20-30
år som jag själv har varit med om, då
bakades så mycket bröd att det skulle
räcka till värfundag, Det bakades till oss
barn en massa små runda brödbakar
så stora som ett befat av varje sort
till julen så att vi skulle göra våra
kusiner eller de barn som vi var
med mest i ungdomen delade vi ut och
fick lika i gen en liten grov limpa och
en dito fin och några kanelringlar och
småbröd, jag skall nu vidare tala om
kärnkäring som jag själv varit med om

Kalvsvik, Löv.

Karl Andersson
1937.

4883

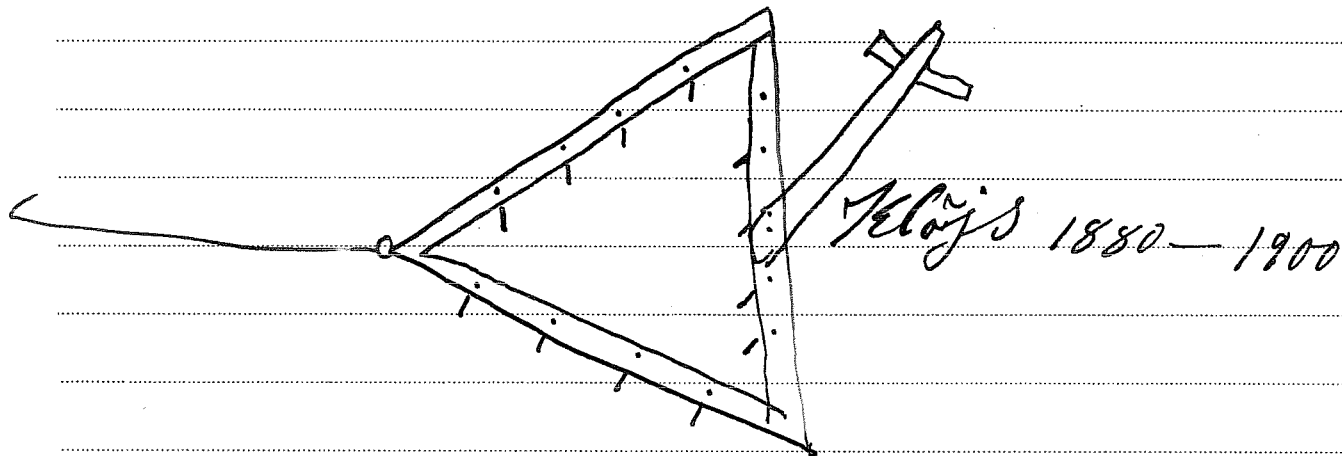
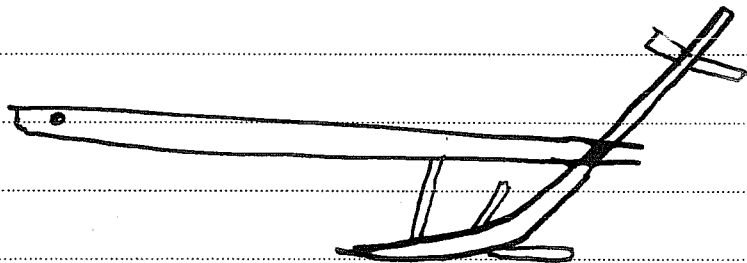
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7

Tränket var för det mesta överstö-
ket till jul, det var då alltid slaga
eller plögöl, på små ställen och barnen
var små var det alltid mammen som
entusierade, men så fort någon av bar-
nen flicka eller pojke var en 6-7 år
fick de vara med, jag har själv varit
med som 10 års pojke och vi började
vid 4-5 på morgonen varje 2 skulle
bräcka 12 bravar och 4 man 25 och det
skulle vara över till det blev märkt
för ingen fick bräcka det var en orter-
ven lag efter skynningen för då skulle
det vara lyst med slagen för då bräckade
borden och han fick ej stöas,
om jag kan skall jag då vidare till tjänst,
o.k. halvgubbar har ej varit brukligt här
på orten

4883 0

Alder krosti av de älska

Pelöj's 1880-1900

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

8.